

og de kommende dage, uger og måneder, for vejen til målet kan godt blive lang, men den skal gås hele vejen igennem. Der er nemlig tale om den mest brutale fremfærd mod en europæisk befolkning siden Anden Verdenskrig. Der er tale om de værste uhyrligheder på europæisk jord siden 1945, og de overgås endnu kun af barbariet i Rwanda. De beretninger, som kommer til os om de serbiske uhyrligheder, bliver værre og værre, og krigsforbrydelserne hober sig op. Når dette er forbi, skal disse umennesker ikke gå fri. De skal dømmes af krigsforbryderdomstolen hver og en.

Men i mellemtiden skal vi lindre smerten og mildne ulykkerne for de ramte. Vi skal i EU og NATO give al den nødvendige hjælp, beskyttelse og tryghed til de fordrevne. Vi skal følge alle de opfordringer om hjælp, som kommer fra UNHCR. EU og NATO skal solidarisk og hurtigt give den støtte og hjælp, som Albanien og Makedonien måtte efterspørge. Og bagefter skal vi give al den nødvendige hjælp til genhusningen af de fordrevne og genopbygningen af Kosovo, der til den tid sikkert vil hedde Kosovo. Enhver, der pønser på at følge Milosevics eksempel, skal vide, at det kun fører til nederlag for dem selv og til sejr for de slagne.

I den kommende genopbygning skal EU spille en væsentlig rolle. Det er afgørende for en varig fred i området, at der kommer en økonomisk udvikling. Derfor er det en rigtig tanke at tilbyde Balkanlandene en stabilitetspagt, som gør det fordelagtigt at optræde fredeligt og sikrer en økonomisk fremgang, så der kommer perspektiv i freden, og at det bliver tydeligt for alle, at fredelig sameksistens er til fordel for alle, og at ufred kun er til skade for alle.

For at der skal komme en varig fred og udvikling ikke blot på Balkan, men i hele Europa, er det væsentligt, at Rusland inddrages både nu i forsøget på at få en afslutning på kampene og i den efterfølgende opfølgning af freden. De russiske nationalister skal ikke have held til at slå på de slaviske strenge, som de for resten glemte at slå på, dengang de invaderede Prag i 1968. Rusland skal inddrages i fredsprocessen og derefter i den fredsbeskyttende indsats.

Det er ligeledes væsentligt, at FN bliver en del af denne løsning. FN's generalsekretær har fremsat fem punkter, som vi er enige i, og som vi kan genfinde i EU's og NATO's politik i disse dage. Vi ser dem som et afgørende skridt til at få Rusland inddraget i arbejdet for at få stand-

set disse kampe og genindført civilisation i området. Men vi understreger, at der ikke bliver nogen varig fred uden genindførelsen af autonomi for Kosovo og måske endda som nævnt uafhængighed. Vi var ikke gået i gang med dette, hvis det ender med en aftale, som Serbien blot kan bryde igen, og det vil være tilfældet, lige så længe der ikke i det mindste er en international beskyttet autonomi.

Derfor lægger vi vægt på ordene i forslaget til vedtagelse her i Folketinget om, at Serbien skal efterleve både FN-resolution 1199 og Rambouilletaftalens krav om autonomi. Ethvert andet slutresultat vil være en sejr for Milosevic og derfor betyde, at de fordrevne og flygtede ikke vover at vende tilbage, og så står vi med et varigt flygtningeproblem med over 700.000 kosovoalbaniere, der skal indhuses rundt omkring i Europa, selv om det eneste, de ønsker, er at komme hjem. Men hvem tør vende hjem til et land, der før eller siden på ny kan komme under serbisk overhøjhed og myndighed?

Vi havde ikke sagt ja til at sende danske piloter og soldater til området, hvis ikke det var for at skaffe området en varig fred og befolkningen en frihed i tryghed. Derfor skal Milosevic ikke være i tvivl om, at NATO bliver ved, til målet er nået. Vi stopper ikke på en diplomatisk halvvej, og vi er rede til at sætte landtropper ind, når dette måtte være fornuddent, og det har sikkert været en fejl, at alle fra Clinton og nedefter har bedyret, at der aldrig kommer landtropper, for det har givet Milosevic vished for, at han i ro og mag kan forfølge fordrivelsen til den sidste kosovaner.

Nu er tiden tværtimod inde til, at NATO forbereder et troppekontingent, som er større end det, der allerede er forberedt. Hvornår det skal sættes ind, er ikke spørgsmålet i dag, men vi skal ikke komme i den situation, at vi får et diplomatisk politisk gennembrud, som vi desværre mangler styrkerne til at realisere og sikre på jorden. Derfor er vores anbefaling allerede nu at forberede de nødvendige tropper til sikring af freden og friheden i Kosovo.

Hvornår Milosevic så kommer til at møde dem, skal han ikke have noget at vide om. Og hvordan den endelige fredsstyrke skal være sammensat, skal afgøres af dem, der sikrer den endelige freds aftale, og herunder forhåbentlig Rusland.

Det er en alvorlig situation, Europa er kastet ud i. Det risikerer ikke at blive den sidste blodige situation, hvis NATO forfejer sit mål. Det